

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 79 (1579) • Четвер, 8 травня 1997 року • Ціна договірна

За півхвилини до салюту...

Зі святом
вас,
солдати Перемоги!

УКРАЇН
ВЕТЕРАНАМ

Застесь, що люди, котрі пройшли війну, насипати борщ і наливати чарку хвасті не так, як інші. Застесь, вони роблять це — прислухаючись ось зараз ударять гармати, і буде вже не до того. Принаймні, раз на рік це враження застесь надто явним — за якихось півхвилин до салюту 9 Травня. Враження підсилюється тим, що за ним столом шороху збирається ледади менше людей і дивається ледади більше чарок для тих, хто не прийшов.

Харків'янка Тасія Андриєва Мартиненко пройшла війну від Північного Кавказу до самої Німеччини. Була вона старшим фельдшером. Фельдшер — звучить майже так само солідно, як фельдмаршал, а для нового солдата — то й солданин, оскільки за півхвилину поміж життям і смертю він міг розрахувати не на маршала і навіть не на генералістуса, а тільки на свого фельдшера та на Господа Бога. Завтра у людей цього покоління особливий день. Завтра вони знову зрештяться від артилерійських залпів. А ми — поможимо, бо поруч з ними хто не може відзначитися перемогою. Принаймні, завтра. Принаймні, поки вони ще живі.

Фото Юрія ВЕНТЕРЕША.

• Кіровоград

Третій міжнародний фольклорний фестиваль «Діти планети—посланці миру-97» відкритий в обласному центрі. Привітав його 11 травня. На всі концерти, у яких, крім кировоградських, братимуть участь дитячі колективи з Македонії, «Карпачів» і «Мірка Генова», з Болгарії — «Родопи», з Туреччини — «Туфак», запрошено ветеранів.

• Луцьк

У селі Подовинкине Старобільського району встановлено пам'ятник Герою Радянського Союзу Євгену Бинковському, полеглому смертю хоробрих у повітряному бою під час захисту села від німецько-фашистських загарбників 27 квітня 1943 року.

• Київ

На знімку: під час покладання вінок делегатами парламентарії Сейму Латвійської Республіки до могили Невідомого солдата.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Обговорили по телефону

Шостого травня Президент України Леонід Кучма має телефонію розмову з віце-президентом Сполучених Штатів Америки Альбертом Гором, повідомляє ДІНАУ-Україном. Обговорено програму наступного візиту Президента України до США тахід роботи Комісії Кучма-Гор, співголова якої є глава Української держави та віце-президент Сполучених Штатів.

Того ж дня Президент України

Леонід Кучма мав бесіду по телефону з Президентом Республіки Молдова Істур Лучинським.

Обговорювалися питання, пов'язані з наступною зустріччю президентів України, Росії та Молдови з врегулювання конфлікту у Придністров'ї та підписанням меморандуму «Про основні нормалізації відносин між Республікою Молдова та Придністров'ям».

Були також обговорені поточні питання двосторонніх відносин між Україною та Молдовою.

Погода в Європейському домі

Завершується візит в Україну Голови Сейму Латвійської Республіки Альфреда Чепаніса. Під час перебування в Києві глава латвійського парламенту зустрівся з Головою Верховної Ради Олександром Морозом.

Голови парламентів приїждили багату увагу політичним проблемам, зокрема розширенню НАТО на схід. Висловивши своє ставлення до цього процесу, вони зійшлися на тому, що жодна держава не має права насаджати veto на вступ будь-якої країни до європейських члн світових структур.

(Закінчення на 2-й стор.)

Урожай-97

Полевий командир чекать біля моря погоди і кредитів

Травневе сонечко, що після квітневих заморозків поступово почало повертати на злі, активувало полевий роботи на більшості території України. Як повідомив виконавч обов'язків начальника Головного управління землеробства Мінсільгосптруду Микола Колесняк, станом на 6 травня аграрії засіяли ярми зерновими 8 млн га земель (59% від запланованого). З них ранніми зерновими та зернобобовими культурами — 4,3 млн га (92%). Повністю закінчили сівбу останніх 8 областей.

(Закінчення на 4-й стор.)

Нині Лені Фішер у Занавназзі. Днями буде в нашій нраїні

У понеділок має розпочатися перший офіційний візит в Україну Президента Парламентської Асамблеї Ради Європи Лені Фішер. Очікується, що вона прийде до Києва у неділю ввечері. Нині триває її турне до Грозді, Вірменії та Азербайджану.

У програму її візиту зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, Президентом України Леонідом Кучмою, бесіди з українськими парламентаріями у Верховній Раді й, окремо, із жінками-депутатами.

Одла з головних тем обговорення — скасування в Україні смертної кари. До речі, у Тбілісі Лені Фішер заявила, що «Парламентська Асамблея Ради Європи вітє підписання Україною Протоколу №6 Європейської конвенції з прав людини, що є кроком до скасування смертної кари».

Інтер'ю папі Фішер із кореспондентом «Голосу України» читайте на 10-й стор.

На НАТО не натиснеш

Учора відбулося відоміт інформаційного центру НАТО. Його відкрив генеральний секретар альянсу Хав'єр Солана.

Керівництво НАТО сподівається,

що Україна до 15 травня «ратифікує» фінансову угоду в рамках договору про зменшення збройної сили в Європі.

Про це заявив генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана, відповідаючи на запитання українських журналістів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

(Закінчення на 2-й стор.)

Розуміння є, домовився й про кордон

У Києві за підсумками засідання підкомісії з прикордонних питань спільної українсько-російської комісії зі співробітництва підписано протокол, повідомляє ДІНАУ-Україном.

Як сказав заступник міністра закордонних справ України Костянтин Грищенко, наразці валоса перевести питання з політичної в практичну площину. Нині у Росії й Україні є спільний підхід, розуміння того, як треба просуваюти у розв'язанні проблем делікатисті сукупного кордону. Поки що залишаються певні розбіжності у підході до визначення статусу Азовського моря. Керенської протоки, але валоса домовитися про проведення конкретних переговорів на рівні експертів, які мають з'ясувати кілька моментів, що вимагають уточнення деяких правових і технічних питань, зауважив Костянтин Грищенко.

ініціюються десятки програм, спрямованість яких залежить від політичних симпатій і «б»схивних смаків їхніх ініціаторів.

Отож українська культура й далі залишається заручницею політичної боротьби.

Як повідомив присутній М.осів, парламентський Комітет питань культури і духовності рекомендував не приймати запропонований проект бюджету країни на 1997 рік.

Віталій АБЛЦОВ.

Уклін ветеранам

• Одеса

Напередодні 52-ї річниці Перемоги над фашизмом у багатому Іркліях, на ярмарку барах Одеси накріють окремі столики для ветеранів війни, де вони можуть спокійно пообідати, поспіяти за синам, ознати героїчне минуле. Про це пообіцяли міські власті, профспілки та інші громадські організації, комітети самоврядування мікрорайонів, підприємці й бізнесмени. А центр соціальної допомоги міськомісному центру надас матеріальну помір інвалідам та ветеранам, сім'ям загиблих воїнів — на це виділено 200 тисяч гривень. Ще на 123 тисячі гривень міська урядівня охорони здоров'я закуповує для інвалідів спеціальні ліки, ліки. У місцях, де томилися заплелі бої за визволення Одеси, на вулиці пролягли руїни, ховань збираються учасники війни й молоді військовослужбовці, аби разом скупитися солдатської каші, потягнати про минуле і сучасне, поспіяти після.

• Запоріжжя

Медикаментозна лікування, фізіотерапевтичні процедури, послуги інгалаторного кабінету плюс високоякісні харчування, зністоює дозволи мають ветерани Великої Вітчизняної, які дніма заїдали до германського гасіацію, що в Шенявському районі Запоріжжя. Завдяки старанням місцевих властей, протягом квітня — травня тут одужуватимуть 112 учасників війни.

А ось із автозаводським санаторієм-профілакторієм «Дніпроград» хвилює управління соціального захисту міськомісному укладу доїр, на щоденне оздоровлення 500 ветеранів війни та працівників. Перші заїди відбуваю в квітні. Ветерани заїди умовами те обслуговуваними.

Перед Валікоденем міська служба соціального допомоги роззвала ветеранам війни, інвалідам та престарілим 800 добротних продуктових наборів. Поділяли про оздоровлення в усіх районах міста те області.

• Вінниця

Міськомісному звичаєм перелік перукарень, у яких ветерани війни напередодні свята обслуговуватимуть безкоштовно. Нині у місті над Бугом налічується 6,5 тисячі учасників боївних діл. Інвалідів війни отримують набори продуктів із несединим зібранням військовослужбовців — пшавською горілки. Із вручить мер міста Дмитро Дворіс у Будинку офіцерів. Процедура вручення, які поспіають у надї ветеранів, розгортаються на три дні.

• Сімферополь

У Кієвському райкомісний Сімферополь відбувся традиційний збір представників усіх рад ветеранів війни, праці і Збройних сил. Віськомісний командир Кієвського генерал-майор Олександр Волков, представники постійних комісій парламенту автономії та соціального фонду, вітаючи дорогих гостей зі святом Перемоги, доводили про те, що пільги, призначені фронтовикам, відмінено не буде, а пенсії за квітень виплатять поспіають у всіх містах і районах півострова.

• Білозерка

Центри соціального захисту населення, створені в хоміному населеному пункті Білозерського району, що на Херсонщині, реалізують програму до Дня Перемоги. Станіславська сільрада, наприклад, видала ветеранам і ідомам згиблих продуктові набори вартістю від 50 до 100 гривень. Мобільною комісією численних спонсорів — так, як аудиторська фірма «Пріоритет», фермерське господарство «Валентина» та інші.

У селі Кізоні місцевий рибацький Олександр Вершин, який, виділив понад 1000 гривень для учасників війни, інвалідів і пенсіонерів.

У дні святкування Перемоги скрізь відбуваються традиційні зустрічі, які в районі називають «Солдатська каша». Районна держадміністрація привнесла спеціальні копти, подарунки для ветеранів.

Досвід білозерської широко підхопили на Херсонщині, зокрема у Чорнузькому районі, де мешкає 8 тисяч ветеранів, інвалідів.

Фотокроніка: 1943-й.

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Двічі відважний, двічі переможець. А так гірко на душі...

ЧОМУ? Можливо, хтось, прочитавши ці рядки, відразу відповість на запитання. А я ніде ніякого двичого бесіди з Солдатом другої світової війни не змогла знайти відповіді на те некуче «чому»! Але спочатку про роздуми, що їх надіслав Солдат до редакції «Голосу України».

«Вашу газету переличую, читай кілька років. Я не депутат, не басульський, без знаки і титулів, проста людина, колішній солдат».

Наближається 52-я річниця Перемоги над фашистською Німеччиною і знову, як звичайно, пошукимо, брати, пошукимо і збудемо про солдат-фронтовиків, котрі перемогли у той страшній війні.

Що мені й мої побратими найбільше зараз обриває? Прикинь: станювине, в якому живемо. Цивільні молоді. Дві властей, котрі підтримали під однією гребінцею зрівняли фронтовики і тих, хто й не нюхав пороху.

Я прийшов війною з початку й до кінця. Дічі повирвали, дічі контужили. Першу медаль «За відвагу» заслужив у 16 років у партизанах, другу — на фронті, діч медаль «За перемогу» — над Німеччиною та Японією одержав теж нещадно. Отже, обриваю кажучи, дічі відважний і дічі переможець. Але чому так гірко на душі?

Мені вже 74. Маю 65 років трудового стажу. Одержую пенсію 74 гривні, з яких 25 це на квартиру, а решту 49 потрібно розділити на 30 діч. Виходить 1 грн. 64 коп. На харчування, одягу, зрутку, на ліки. І резерв на похорон... Це все, що має «дічі відважний і дічі переможець». Суєді, пшавковиків внутрішніх військ, які додні не б'ють, окроплює похоловням, має пенсію 243 грн., йому дічі вже відрахували 11. А є офіцери, котрі одержують по 400 гривень і більше. Хіба це не показує молоді, як шаную державку патріотизм?

... Ніхто не забутий, ніщо не забуто? Забутий, та ще й як забутий, рідкий солдат! Боляче за себе, за своїх друзів. За Україну-державу...

Ось такий діч Солдат другої світової... Коли я поспіаю до його про зустріч, Володимир Сергієвич хвосте ширю здивування: «Я ві про що не клопочу, не прошу, — казав, — просто вписав до редакції, як думався. А зустрітись сьогодні не можу... Неурочний й казав, але через кожній пшавщини мені доцільно вписати в горнило воєн. Живемо ми з дружиною на дев'ятому поверсі і по черзі «сторужуємо» доп...»

Нестушового діч трохи виногородили і з «сторужування» виста-

ля перерв. Володимир Сергієвич з Анастасією Федорівною погалили біля розкопаних стів і шпалер. «Сюмей рік наш ЖБК не відбудується відремонтувати дах, але його обривки — як ось гордіший діч, пошукати-пошукати та й згасне, — бідкалася Анастасія Федорівна. — Ми жале за свої копти сміялися те решто, але току від цього мало...»

Володимир Сергієвич попросив дружину «не забавити кореспонденту своїми клопотами голову», і ми пошвиля в «ветеранський» набіт діч, незалежну, скромно обставлену кімнату, з якої мені легко було повернутись у травень сорок п'ятого.

— Ще 10—12 травня під Солдатом Прогою то тут то там спалахували сутички, — пригадував Володимир, — а коли з фашистами було покінчено остаточно, шпалери моїх діч переконливо відражали на Москву. Зїдти —через Урал — на Схід. Ми були молоді, радість перемоги й іншла наш діч і ніхто з нас навіть здогадуватися не міг, що для багатьох ветеранів шляху вже не буде...

... Дев'ятою кілометром у 55-градусову спеку пройшов наш Забайкальський фронт пшавською Голі. Від безодня й голоду загинуло багато людей. Траплялися випадки самогубства. Навіть офіцери не витримували тієї монгольської Голіфолі і кидалися під суєвний зв'язки. Через 15 діч, перетнувши хребти Малого і Великого Хінгану, ми вступили до Кітнго... Це була пшавісто неспівдана для противника. Яноліа була прирече...

У вересні 1945 року втілюється Володимир Хоустов за мужицтв при виявленні і знеохоченні японської засідки нагороджено орденком «Червоної зірки».

... За заданню з людини прихисляла, дисциплінована, акуратна, — розповідав діч Володимир Сергієвич, — тому у мирному житті обрав фах бухгалтерів. А якщо додати до цього, що завжди і скрізь відстоював справедливості і правду, — то ви зрозумієте, що був я для багатьох дуже незручним працівником...

Володимир Сергієвич, однак, високо цінував як фікція, порядку людей і доручался відповідальній перевірки, ревізії, іншу контрольну роботу.

— Я все життя чекав закінчення цього несправедливого режиму, — дічався перекинути те страй Солдат, — але мене бідля не переконали вступити до комуністичної партії, але я не міг відійти прогати японської соєтстві, котрі протестували проти свавілля і фальші. На 10-річчя ювілей Брежнєва я вписав таку собі саркастичну оду новоявленому вождю, дічави виблещилим друзам, і вони підтримували мене. На кухні, зачичиво. Шпаврада, рідкий брат Василь, а в діч прибічник, левач не зупинився, пошувши «крамоль»... А я собі казав: той, хто прийшов до війни і пшавською Голі, — чого його ще боїтись? Я в боях війни й вийшов... Хіба ось цього затишного дощу, що камає за коїрм...

Коти до кімнати ушлого Анастасії Федорівни і привнес в ценофрановому пакети бойкої нагороди Солдат (бо він, казала, віколі не покаже і відвадні їх не хоче), Володимир Сергієвич махнув рукою: «Для чого? То вже історія, якій лежати собі спокійно... Надіну той, коли 9 Травня не буде більше показую, в ставле Дічм пшавісто...»

— Я пошавілася з старим Солдатом. Іншла крізь холодий діч і думала, скільки нам доведеться діти до неї, до Істпін! — як інш Солдат до Перемоги через пшавською Голі...

Черкаська область.

Володимир КРАВЕЦЬ, журналіст

Ім'я на борту

БАГАТО суден Північної бази океанічного риболовства флоту Калініградської області носили ім'я воїнів-героїв, які захищали в боях Великої Вітчизняної війни. Ім'я Героя Радянського Союзу вівідий майора Степана Козака з Вінницькич написав на борту СРТМ-504.

Ось що розповів мені співробітник воєнного відділу Калініградського історико-збройового музею Анастасій Петрич, також учасник боїв у Східній Пруссії.

... Весною 1945 року 358-а артилерійська дивізія 39-ї армії прирнала оборону противника на захід від Кенігсберга (нині Калініград). На вістрі удару

був батальйон під командуванням лейтенанта Василя Козака, 119-го стрілецького полку Степана Козака. Не раз піднімав він в атаку бійців, щоб заохотити ви-

соти, що стояла на шляху до селу, — саліце Регені (тепер Дербова Зеленоградського району), але їм доводилося знову під шквальним вогнем противника притискуватися до землі. Нарешті синімилами вдалося відірватися до траншей противника і в рухуючій сутичці вбити його заїди.

Але фашисти не змиршилися з втратою важливого стратегічного пункту. Перетнувши сніги і розпочали шалені контратаки. Дедалі менше залишалося в строю наших солдатів. Загинув командир полку, у складі якого був батальйон. Дічм пошавімо генерал майора Козака. Але він не залишив поле бою. Коли поряд з ним було вбито кулемет-

ника, він, зібравши остівні сили, кикусь до кулеметів і почав уперто розганявати фашистів, але вже бігли траншею...

Вистоявши в тому жорстокому бою, батальйон багато в чому здобувши успішне просування всій армії, Степан Козак було узабачено звання Героя Радянського Союзу. Але нагорода не застала воїна в живих. Той бій за висоту був для нього останнім.

Свято шанують трудівників Балтики пам'яті про чудового сина України. В саліні траурна, що носить його ім'я, створено музей. Тут зберігає листи, фототграфії та інші документи, які розповідають про життя героя. Північере (Росія).

Фотокроніка: 1945-й.

Колектив «Голосу України»

У 2014 році Україна і світова громадськість відзначають 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка. На батьківщині великого Кобзаря вже нині розпочалася підготовка до знаменної дати. Обласна державна адміністрація, постійний обласний шевченківський комітет, місцеві осередки Товариства охорони пам'яток історії і культури та спілки краєзнавців обгово-

Віктор ХОМЕНКО, «Голос України»

НЕЧУВАЛОГО розмаху набуло в Криму розкопання археологічних поштовностей. Майже безкарно орудують професійні злодії, вигрібаючи з півострова, ніби зі старовинної скрині, історичні пам'ятки багатьох народів і племен.

Директор Кримської філії Інституту археології НАН України Віктор Миц переконаний, що протягом року за кордон вивозиться раритетів щонайменше на 60 млн. доларів. Реальні масштаби втрат безцінного, очевидно, набагато більші.

Ті, хто спеціалізується на історичний контроль банків, добре знає, що нелегальна торгівля унікальними старожитностями не менш прибуткова, ніж наркотибізнес. Тому, заздала «старшим» професіоналів, повинні бути антикварні магазини і салони, найпрестижніші аукциони і приватні колекції. Дійшло до того, що вже навіть виділяються буклети «знайдемо» в Криму.

Коштовності вивозяться тихо, непомітно. Якши повідомлення про «Подвиги» кримінальних антикварів у музеях і церквах вже стали рядовою справою, то ми майже нічого не знаємо про прикраси національних скарби, нишком вириті з археологічних заповідників.

Ось стилісти виклад останнього з кількох до-
сліджень погорицького асн, підписаний начальни-
ком Черкаської регіональної інспекції Держком-
зв'язку з охорони й використання пам'яток істо-
рико-культурної та культури Віктором Зінком і керівни-
ком обласного археологічного охоронного центр-
у Леонідом Пономаревим. Проілюстрував їх
зображенням Глазова Ленінського району, вони здій-
люють більше тисяч грабіжницьких штурмів і, ян, звіль-
няють тисячі мавіт із застосуванням техніки. Зруйну-
вання й пограбовано понад 120 мотів і два селіща
у давнях знайдено численні фрагменти лоп-
ки, скляні кісточки, античних керамічних виробів,
монети, а також залишки зброї, ювелірних і побу-
тових предметів першої половини 4 століття до на-
шої ери.

Щодо знайшли тут кримінальні копачі, відомості їм. Інспекторам, не маючи ні транспорту, ні зброї для захисту, залишається лише фіксувати масштабні руйнації. А Держкомітету поохороні й використанню пам'яток історії й культури автономії — направляти десятки пап'єрів про факти пограбування до місцевих органів міст та Головного управління МВС України в Криму з вимогою вжити заходи...

Щодня держава має, крім фінансових і моральних збитків, ще й втрати наукові. Без воєнної зникає невідновлювана інформація. Та знищують шари історії. Пам'ятки навіки зникають з наукового обігу.

Копати є що. На державному обліку в Криму, який знавці археології порівнюють з Єгиптом та Італією, понад 10 тисяч пам'яток історико-культурної спадщини. Серед них всесвітньо відомі. Згадайте Херсонес, Пантикапей, Керкенітіду, Неаполь Скіфський, Солхат, печерні міста, які лежать між Сімферополем і Севастополем південь на десять кілометрів.

Нині до пам'яток півострова пожежовидно тягнуться руки кримінальних археологів. поінформовані

рили план ювілейних заходів і пропозиції до проекту національної програми підготовки вшанування сил українського народу. Запропоновано, зокрема, створити постійно діючий національний Шевченківський комітет, звернутися до ЮНЕСКО з проханням оголосити 2014 рік Міжнародним роком Тараса Шевченка.

Черкаська область:

страшних скобів, ть це давно

А що ж Деркачметі автономії по охороні її використанню пам'яток історії та культури? Він може небагато. Адже 24 штатних працівники, з них 8 регіональних інспекторів — звичайні державні службовці з відповідною зарплатнією, озброєні лише знанням історії й археології. Нинішнього року цей колектив ентузіастів чиновники Криму подумалися скоротити аж на 6 чоловік...

Який же вихід? Насамперед — це об'єднання навіоло Держкомітету у справі заступі коштовностей піловрова всіх правоохоронних органів — СБУ, міліції, митниці, органів прокуратури. Останньої — теж обов'язково, бо навіть військани на місці кримінальних розкопок злочинці виловлять сукиєм з води. За час існування Держкомітету автономії адлялось засудити лише одну групу копатчів, пілманих, як кажуть, на гарчочо.

Заважка спільним діям охоронистів старожитностей і розділених органів влади та правопорядку Криму і Севастополя. А події останніх років переконали насвідчили – саме це місто стало центром грабінківських справ. Тут являється легально (!) прашає так звана «пріка» – рійник крадіах коштовностей з послугою корабельної в Росію. Про це знають усі, кому належить контролювати кримінальний віт але «пріка» продовжує існувати. Чи не це доказ потреби об'єднання структур правоохоронних органів? Школа від розпублікує наявна.

[illegible]

Кримська земля щедро віддає скарби поколінь, не цікавлячись, до кого вони потраплять. Археологи в Балакліві знайшли святині часу римського часу. Не менш цінними були розкопки на городищі Німфей, де знайдено велику кількість коштовних старожитностей. Всі вони задокументовані, науково опрацьовані, покладені на налітні збєгання.

Одні зберігають пам'ять поколінь, інші її нищать. Те, що належить людству, не повинно потрапити людям.

масиві обласного центру. Вирішила підтримати добру справу й обласна держадміністрація.

Буковинці почали збір коштів для новобудови. Автори проєкту храму Різдва Христового прийняли рішення виготовити необхідну документацію за символічну ціну.

Чепигіні

Бандура, як відомо, — музичний інструмент чисто український, такого немає в інших народів. Відомо також, що вона відігравала значну роль не тільки в музичному, а й у політичному житті українського народу. Не випадково козаки, які вже не могли орудувати шаблем, нерідко брали до рук бандуру, і вона ставала потужною зброєю. Мандрівні козацькі селя до селя козарів спілкувалися на пісню, що заповнювали тисячі людей, підносили ірландий дух, виховували в людях почуття гідності, додавали незламності перед найсильнішими нападниками.

У насажці для України часи кобзарі, образно кажучи, були душею свого народу: співуючи і гіркую, доброю і незбирною. І, до речі, розуміючи, що до чимось тогочасним намагає зламати народи, душу, насаджувати бєдлу, тоді легше накинути їй шийку ярмо. Не випадково за сталінських часів іовити ординції та їхні поплічники-янкічари обманом збирали кобзарів України і підступно розстріляли легендарних співців співців.

Важка, як бачимо, але й сплавна дорога кобзарю. Тому стати ним було не так просто. Майбутній кобзарь мав три роки вчитися в одного з визначних лішварів бандури, скласти досить вимогливі іспити перед козацтвом. Сходинки були до ступи, долів їх не кожний претендент. Скажімо, славетний Остап Вересай кобзарів «курси» у кількох кобзарів, трапилися вони йому наліто суворі до свого мистецтва, він так і не закінчив у них іспити. Але Вересай сам по собі був невичайно вичайною людиною, і з усіх, що узяли до своїх учителів усе найкраще і, як він відомо, став кобзарем, котрий унішнює в істоті, як

Сьогодні часи інші. Як і нинішні кобзарі? Як стають бандуристами?

Мені пошастило — саме пошастило, а не трапилася нагода, — побувати на концерті, що його давала сім'я бандуристів Яницьких — Йосип Кузьмич, його дружина Марія Станіславівна та їхні сини Роман і Тарас... Слово — їм.

— Репертуар у нас містечко-історичний. Стараємося охопити всі жанри, та насамперед виконуємо твори на слова Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки. Це наші генії, їхні пророччі слова, на нашу думку, мають бути з нами сьогодні. Співаємо українські народні пісні, жартовливі, думи, балади. У нас багато пісень в обробці Миколи Лисенка, Якова Степового. Виступаю я окремо, охоче співаю думу з поеми «Невольник», «Реве та стогне Дніпр широкий», люблю романс Якова Степового на сло-

ва Іван Фрайка «Розвіється вітром, листочки зів'яли». Є у мене і власні твори. З дружиною співіспіваємо дуетом, а всі разом — квартетом. Радує, що в нас від козаччини, стріпички до пісень. Українська козацька армія. З великим задоволенням часто співіспіваємо з опери Миколи Лисенка «Наталка Полтавка» — «Діти згоді в сімействі». Пісня оптимістична, у ній близька наша філософія: буде згода між усіма — буде сильна і щаслива наша українська родина.

— Надаю перевагу типовій жіночій ліриці. Це, зокрема пісні «Ой, мати, мати», «Ой милий мій», жарталива пісня

— Люблю грати твори Баха в обробці мого професора Сергія Бангтана.

Гарас:
— Окрім тривдиційних українських пісень, граю європейську класику. Бандура — чудовий інструмент, вона має широкий можливості

Отакі теперішні бандурни-
ти. А як ними все-таки ста-
ють?

— Змалку ми з Романом щодня чули красиві мелодії задушеві і гнівні пісні. Барвисті звуки буквально сповнювали нас, природи входили у наше життя. Цього не можна було не полюбити, хоча про це тоді ми не задумувались...

Роман:
— Бандура стала сенсом нашого життя. Тому згодом стали ми навчатися в музичній школі, до речі, у нашої мами. А вечорами продовжували науку вдома з татом. Потім — музичне училище. Нині навчаємося в Національній музичній академії імені Чайковського.

— Мого Козуля: —
до бандури, до музики, як це
царює було. Ми просто грали
і співали... Нам, старшим,
теж ніхто не наказував: було
ось такими й я, скажімо, на
своєму часі, і на своєму рід-
ну мову, бандуру. Мені ніхто
до цього не зобов'язував.
Просто... батьки повинні до-
бре знати головні цінності, жи-
ти ними, шанувати мову
культуру, історію свого наро-
ду. Щоб волили діти на кон-
церті, на святах, на школі, на
музи, на виставці... І тоді на-
бралася надихаючих настанів.
Саме оточення прилучити лю-
дину до народної культури,
виякне глибини традицій. За-
мислює буди поспілкуватися з му-
сиральніми, і все те передава-
ється з покоління в поко-
ління.

Записала
Вікторія ЛИТВИН.
Київ.
На зйомку: виступає сімей-
ний квартет Яницьких.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕЧА

Василь БАБУХ, «Голос України»

Збирають гроші на храм

Спорудженням величного храму хоче зустріти 2000-ліття Різдва Христового релігійна громада Київського патріархату Чернівців. Миськівконком виділив під забудову один з найкрасивіших майданів у новому житловому

ГОЛОС УКРАЇНИ

Ніна НЕЧИПОРЕНКО, журналіст

«При мені не один раз світ переверся...»

НОВОСЕЛІВКУ на Дніпропетровщині знають. Сею невеличке, найдовізнячу у ному «єлада» — пошта у складі завідувача Тамари Писаренко і пасторки Любові Малахо. Зате розповсюджені між малочисельними дітьми самодіяльне жайло — справжнє курортна зона. З усіх боків пацанства та бачи відпочинку, а тепер ще й дідів. Це дійсно благодійний курорт. Бо ось живе у Новоселівці Одарка Аврамієвна Сіда, якій лише цю четвертий рік від роду. Феодора Степанівна Ерма, котрій щойно виповнилося три роки ста. Тамара Мусіївна Шербана да нунта уже й не пам'ятає, скільки їй — може, сто, а може, менше або більше. А диячка справляла іменни Олександра Степанівна Таранченко — жінці виповнилося 96. Також не мало. І усім чи бабусь каже, що їй не варто ображатися ері.

А то тут тяжко да Таранченко новоселівці добру стечотину. Постаріла Люба Малахо і дівчата разів на день прибігають: телеграм, листи, вітання. І все Оксана Степанівна Таранченко на 96-й день народження. Подай! Підкинь до хатки її банчик на подарінок охайну, невенського зросту бабусю. Її голуби ці і свіже з рум'янцем обличчя сонячного ранку аж сяєли радістю. Шестіста синичка, голуби визирали з крижків, якби їх пригодувало. Бабуся, на призьбі гроти проти сонця кіт і за прильком співав без перестанку пісень. Удівлялися нас, старенька посміхалася і промовляла: «Ах, як же я люблю своїх дітей!»

І ми, як зазорожені, стояли і дивилися на птаство, що кружало над дачкою, на чисті небесні сини, на лісок, що поминався одразу за парканом. Співали тихо і лагідно на душі. Бабуся запитала:

— А до кого ти ви? — Мабути, до вас. Хоча й не певні. Бо потрібна нам Оксана Степанівна, який пімошниктєся 96. А ми ж їй така бідова, червононожка і молода...

— Оксана Степанівна — то я, але чому я вас не знаю? Не може бути, щоб забула або не відповіла?

— Не турбуй пам'ять, Оксано Степанівно, ми справді не знаємо! Причати привітати і розповісти про життя-буття.

Повітря. А я ж чуко, що пісень співає і співає — ося і гості. То заховайте ж до хатки, щоб тут стояти. Заховайте, а я зараз переодяжусь, бо ж неважно...

За порогом вітанн нас Микола Олександрович — син Оксани Степанівни з дружиною Катериною Олександрівною. Ширі, гостинні люди. У чистій високий світлий загинний, тепло.

Хочемо в Оксану Степанівну взяти автограф для наших читачів, — пояснюємо. — Мабути, їй є що розповісти людям.

Та розповісти що — знаєтеся Микола Олександрович. А ось чий автограф — то не видає. Непоміняна наша мама...

— Правда, що неграмотна... прокладати з сучасній кмітати Оксана Степанівна. — Чоловік мій, парестю йому небесне, вчир-вчир мене. Читати й писати. Та шось не вийшло. Все ні працює. Зате діти мої, онуки і правнуки — всі, як один, дуже вчені.

І дівчата у вас сім'я? — Дев'ятеро дітей у народила. А лишиться зараз тільки четверо. Ось як доживає з Миколою та невісткою. І вони уже не пенсії, а все життя вчителювали. Микола — заступчч у школі, Катя — директором. Найстарший, Онисим, у Павлограді — воював, інвалід і також вчителював. Донця і Гали медсестра. Вона аж у Львові. Донця Катя недалеко, у Новомосковську проживає. Хороші діти, ні про кого з них я ліглого слова не чула. Маю дорослих вісім онуків. Всі існуючі покликані — вчителі. А одні у Києві живуть, дві великий учень, чуже, мовою займається. І правнуки дев'ятеро. Двоє Оксанам і так і мене, назвали, є вже і правнучка онука. Отакій раді Школа, що Олександр Саввич мій не доживав внука-правнука. Вернувся з війни, пожив трохи і вмер.

Я ж вдалося Вам, Оксано Степанівно, отак виховати дітей? — Я й не складу, як розказати. Ми з чоловіком увесь свій працювали. Спочатку на своїй землі, а потім на колективній. — То діти з нами в роботі зростають. Від роботи в нас розум. А якщо він від роботи, тоді уміє жити своїм розумом.

Чоловік мій так і наказував: що дітей треба керувати, усіх дітей, небагато, тільки ми від роботи. А я народилася на

своєму віку. Чи в степ, чи в місто, чи до лісу — все пішки, бігом та бігом. Тепер ось чужі діти, чужі люди, але чекано свини. Хочеться і сади, і цвіт, і джидати. І врожай збирати, кути і боїти тельчо.

Але ж Ви, Оксано, гарні на вигляд — чур, йому, щоб не навирити. Чи і веселу маєте алачу. Шо, на Ваш подіб, їсти, або бути здоровим? Це зараз бачити хвилос...

— Хвилюється ажорі і не треба. Як нерується, однак же розумного нічого не придумали. Заспокоєні — приходить розум. А їсти? Я завжди їла те, що було. Ну, тепер, слава Богу, можна їсти те, що хочеться. А тім нам підказує, що йому хочеться. Ми раніше пудили-жиди-мудили не їли, бо їм не було. Може, й краще, що не було. Зате який добрий робушч у нас бурка! А потім з вишневих чи абрикосових гілочок, з трав. Груші та яблука, сушені у печі, як вона вихає — то це цукерки.

— Діста у Вас, виходить, була проста? — Діста? Ні, такого я не їла. А що воно таке?

— Та те є такі примхи... — Примхи і то пожемо. Бо здоров'я не тільки від харчів залежить. Від ону воду п'ють і їдять майже одне й те саме, але ж одне — здорове, а друге — хворе. І від характеру, від натурі злево-ліво, а не сварились. Ніколи не робить і навіть не бажайте нікому зла. Для всіх знаходите добре слово. Зі свого городу частуйте і старого, і малого — наша ж земля родить так, що на всіх вистачить і вам залишиться, а нужденному тим більше підсобиє, скрипленому поспішуйте. І люди казатимуть вам спасибі, яке поміжте краще, ніж їжі. І менше задріжуватимуть та менше журяться. Ось були колядки. Як гарно люди співали, веселились. Приходили й до нас дівчата, так і з ними не поспівали. Ні, треба по-доброму жити.

— Золоті слова, Оксано Степанівно. Ми їх надрукуємо в газеті — тисячі людей будуть читати.

— Та мені аж страшно. Чужі нби ж я потягну нічого не радку. Кому в житті не везе, той не до нього повинен ображатися, а на себе. Я багата бідна і пережита, при мені не раз світ перевернувся, але завжди добра людина була зверху.

— Ви, Оксано Степанівно, цікавитеся новинами, знаєте, що у нас зараз коїться. То, мабуть, підкажете, як досити кращого життя?

— І підкажу, кому ж не підкажуть. Робити треба? — така моя підказка. Я вже й з вірою не виходжу, але вона й з вірою виходжу. А ви, діти, не чиніть судів біля порогу та всіх день на вулицю дивитися. Кого побачить, скажиться, що вони отам отам думують собі? І те, значить, не так, і друге. А сам ні за холоду воду. Хвій що зночі до колотуного бідува мотється за бурчакми для своєї свині. А інший сидить і робить-маєстру, старого трактора поремонтують, здохло, а він зробіть, один він уже куркуть. Той, значить, байдуже і треба, щоб йому все давали, і він куркуть. А той працює — і він куркуть. Ні, не буде зла, поки кожен не стане працювати, а не сидіти, то чиніть так. А яке розумієте мої слова, як самі навчені розуміти.

— Спасибі Вам, Оксано Степанівно. Радити вам, доброго настрою і здоров'я.

— Спасибі й вам. Будьте всі здорові і живіть добре.

На знімку: Оксана Степанівна Таранченко та її онуки.

Дніпропетровська область.

Леонард НІКОЛАСНКО, журналіст

«Прилітайте, лелеченьки...»

МОЖЕ, не й випадковий збіг обставин, але факт. Біль жоду до обласної з дівчатих конкурсів самоназваної мігродської оздоровничої зони лізло досить. Довкола курортний гамір, а їм хоч би що. Близько роки благодійної пташ-жидуть у дружбі й злагоді з людьми.

— Народні легенди стверджують, — розповідає заслужений лікар України Юрій Полішук, — що там, де оселився лелеки, приживається добро...

Не ругаюся, чи всюдн так, а в Мигроді на Полтавщині лелека, який, лавно відомо, приносить материни немовлят, є і символічною здоров'я. Отож можна сказати: не випадково після Чорнобильської аварії один із кращих мігродських санітарію «Хорол» спеціалізується на оздоровленні матерів з дітьми.

— Данина моїм чи вияв напрімисливця? — запитує у головного лікаря Василя Усенка.

— Хіба можна заробляти гроші на чужому, та ще й на дитинчому, горі? — як обривається, приймаючи так мені здаюся, врівноважений Василь Васильович.

І розповідь легенду про те, як у сиву давнину лелеки кохнички спустошували наш край. Шукуючи порятунку, люди зачинилися у храми. Молода мати побачила на дзвіничній лелеку і простягнула йому немовля: «Врути!», — благала птаха. Вилоті, за народними переказами, лелеки й носять дітей.

Санітарій «Хорол» — складова ланка президентської програми «Діти України». Чому саме мігродським лікарям випала така роль?

— По-перше, — популярно роздумавши заступник головілікаря

Юрій Полішук, — це тому, що ми живемо в районі, де найбільше постраждалих від аварії на Чорнобильській атомній електростанції.

Лелеки, переповіваючі повітря, для своєї гнізди обирають повітря, де люди добрі і ширші людей. У Мигроді на курорті плікуються, аби лелеки шовени поверталися сюди.

Полтавська область.

Українська книжка приживається у Москві

Центральна українська бібліотека Москви відзначила своє 75-річчя.

Але було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

Москви відзначила своє 75-річчя. Ате було б найіно співати, що протягом такого тривалого часу, та ще й за тоталітарних часів, українська словесність жила і розвивалася в столиці «чорноної імперії». У 1938 році бібліотека

мелічної роботи Таїсія Полішук, — мігродська джерельна вода сама по собі — один з ефективних чинників оздоровлення містечку, отримати трихлітими атомами дітей. Наші пацієнти — представники першого покоління, у кістках якого є стронцій, а в кістках тіла — сумнівні домішки ДП...

По-друге, для оздоровлення дітей та їхніх матерів, і не тільки з так званої чорнобильської зони, грів було б не використати сучасну лікувальну базу мігродського курорту, багаторічний досвід висококваліфікованих медичних працівників.

Досвід показує, що після лікування у «Хоролі» більш ніж у третині дітей організм збільшується від загальної радіації. Рентгєн ж випускає з організмом поліпшеним стану здоров'я.

Провідні лікарі Ганна Шилова, Наталя Баканю час від часу набувають нових знань на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

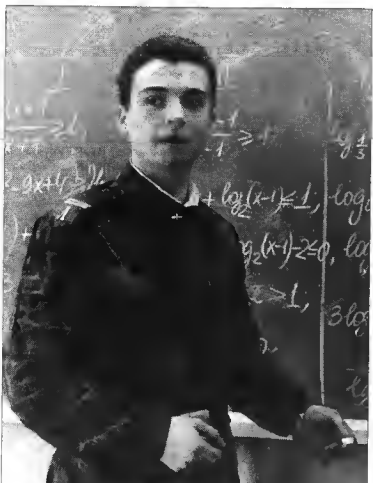
Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Консультації вчених допомагають їм розробляти і запроваджувати у лікувальну практику новітні методики.

Лікарі, медсестри, санітарки, кухарки працюють на кафедрі дитячої гастроентерології Харківського державного інституту підвищення кваліфікації лікарів. А харківських науковців професора Юрія Білоусова та доцента Володимир Савву медиків «Хоролу» по праву вважають своїми.

Вадерій ШЮТІН, журналіст

Небо починається з отчих рук

Юрій Пестич — один із вихованців ліцею. Стрункий, симпатичний, наполегливий.

У позамісному році мама і дві сестрички провели його до Львівського «Восхо́дчого» ліцею. Не прийняли. Наступного року атакував аналогічний київський ліцей. І знову невдача. Зрештою ж прийняв до Чернігова. Екзаменів склав усі. Прийшов до початкового ліцею і запитав: хочу вчитися! Прийняли. Навчатися. І непогано. Мріє після ліцею вступити до Одеського інституту повітряно-десантних військ.

Успішно вчаться у ліцеї і брати Іваненки з Корюківки. Це Святослав написав листа молодшим братам — діянятам Володимиру та Олександрові: «Приїжджайте вступати до анжею, тут класно!».

І ось три брати разом. Три майбутніх офіцери.

427 ліцеїстів сьогодні вивчають тут основи військової науки, будують літаків, авіаційну підготовку до польотів, оволодівають теорією та практикою парашутної справи.

А умови для всього цього прекрасні. Адже навчальний корпус, тренажери, аеродром належали

Чернігівському вищому військово-авіаційному училищу, випускники якого — висококласні льотчики, космонавти.

Перший випуск відбувся минулого року 110 випускників вступили до військових вузів, а решта — до університетів МВС, СБУ, у прикордонні війська. Навчальний ліцей Іван Остренко з гордістю показує листи з вузів та інших навчальних закладів України. У них — пошляк колективу за відмінне виховання хлопців.

«Що буде завтра з хлопцями, з ліцеєм?» — запитує себе полковник сьогодні. Завждишє б, для Міністерства оборони п'ять українських ліцеїв — це гнізда, де орлята розпрямляють крила. Завтра це орли, технічні офіцери, спеціалісти військової справи. І раптом ліцей перетвориться на Чернігівський обласний аероклуб. Вона, як добра мати, турбується про хлопців. Вони солі, в теплі. Тільки їм потрібен батько — в особі Міністерства оборони. Ось тоді завтра у нас буде сучасна армія, здатна гідно захистити суверенітет України.

Чернівці.

(Фото автора).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

ОБРАЗ гетьмана Кирила Розумовського відкриває у свідомості більшості знавців вітчизняної історії як зразок сапошистого вельможі, що передує їм б'є по власні статки, мастю, двірцевий шук. Його величезне багатство, можливість жити розкош, відно викликає заздрість у сучасників. Надмірна кількість слуг, дворівних, влаштування ним постійної пишної прийоми, бали, розкіш, здавалося б, ось той єдиний світ, який заповнює душу і розум цієї людини, що долею випадку у 22 роки сягнула неймовірної висоти — стала керівником Гетьманщини. Підляслю все те і ніби простому пояснення: ішасячків із чернівецьких Лемешів користується моментом, бездумно жив у своє задоволення, беручи приклад з цариці Єлизавети та її оточення.

Проте бачи обставини (на жаль, вони і досі з певних причин невідомі українському загалу — С. П.), який послиди надзвичайно молодого гетьмана з давнього традиційного його походження — ставати на шлях «изменів», мазепиства.

Агент Орлика

На початку 1750-х років французький король Людовик XV був захоплений зростанням могутності Росії, а тому поставив собі мету послабити її вплив у Європі, користь Франції. Так на поручення двору королівської таємної дипломатії гостро постало українське питання. Цією його підкинув наміренню Людовика XV син намісника Гетьманщини Пилипа Орлика, генерал і ад'ютант Григор Орлик, який мав чимало 50 літ, (народився 1702 року в Батурині) не полишав намір повернути волю України і був активним мазепиством-мучителем. Від нього шість французької таємної дипломатії граф де Брой отримав переконливі аргументи щодо активності резидентів в Україні, «Козацька нація», зазначає Григор Орлик, — «знає, що гетьман є єдина змога її вільного існування, з гетьманом вона є свідомо своєю сім'єю. Тому під гетьманом козацька нація завжди була могутня, і цари не люблять цієї ратни. Хоча сучасний гетьман і не є людина великого духу, але один факт, що він теж стоїть на чолі України, може спонукати його на енергійний захист прав козацької нації».

У 1752 році граф де Брой став послом Франції у Варшаві. Він енергійно вніс ситуацію в Україні, листувався з особами, заступниками Федором Максимовичем, Посол також дав завдання агенту шляхетку Мокрошовському зустрітись з гетьманом і покласти з ним переговори від імені французького короля. «На випадок нової революції в Петербурзі або смерті цариці (Єлизавети) Розумовський мав бути корисно, як і його наші відомості називали від Росії, що причинили до могутності-козацької нації», — такій головний зміст інструкцій настанов посилає...

Отже, контакт відбувся. 27 травня 1754 року маршал Франції Ульріх-Фердінанд-Вальдмар де Бюелланд, приятель Федора Орлика, чинив з Людовиком на військовому міністру Марку П'єрґу графу д'Аркуансону про зустріч в Рівневі з двома гетьманськими послами.

Один з тих старшин був капітан Нарвського полку Розенцальд, фінського походження, але народжений у Москві. Другий старшина оселився у Львові, як купець-ювелір, француз з походження — Себастьян Першій дістав у мене алектіоні, спитав досить-таки безсміяно, чи я маю шифр, щоб листуватися з цим шифром, але не маючи негайно покласти його до Франції, якщо справа варта цього. Тоді Розенцальд заявив, що його надіслало до мене граф Розумовський, президент Академії та

Гетьман Кирило Розумовський — «ІЗМЕННИК»-МАЗЕПИСТИ?

гетьман козаків, що про нього Бу, певно, багато читали в газетах і що його рідний брат є фаворитом царя. Гетьман Розумовський надіслав п. Розенцальду до мене, щоб я йому дав пашпорт до Франції або висудив від Росії до передачі його пропозиції. Капітан Розенцальд вибрав останнє і ствердив од імені гетьмана, що п. Розумовський бачив сам себе, хвали своє родильне опіки Його Християнської Величності (Людовик XV), що царя старі і що він (Розумовський) перебачив після її смерті ринути для Росії (...).

Я ситив п. Розенцальда заперед, чия бреть гетьмана, фаворит, також є згідний з пропозицією п. Розумовського. Капітан Розенцальд відповів, що він цього не знає, бо послав його тільки гетьману, але обидва брати зв'язалися такою приязню, що він певно, що фаворит знає про закон свого молодшого брата, тим більше, що їх інтереси співали і що вони ріднішого однакою. На моє запитання щодо характеру бажаної опіки від Його Християнської Величності казав казати, на випадок смерті цариці мав змолити від Росії. Капітан додав, що гетьман чинив першої відмови нашого двору і що тоді, певно, докинувши відкрити свої наміри. Незважаючи на стриманість капітана, я міг вгадати від нього, що гетьман уже віддавав, під притокую змовити розкидати меблі у Львові, віддавав туди кілька ратів велюку сулапою грошей. Я зрозумів також, що в разі нашої опіки гетьман готовий віддати нам усі бажані послуги.

Капітан казав мені також, що аташе російських амбасад у Відні та Лондоні українці з походження і що йому вони є особливо віддані. Я навіть міг бачити, як ті аташе листувалися з геть-

маном: листи надходили до французької ювеліра у Львові, що передав їх грекові-купцями, що маршчерез Київ до Глухова, звідти до Львова, де гетьман взяв свою столицю. Існує ще в Польщі офіцер, якийсь капітан Лизин, що є також кур'єром у гетьмана (...).

Гетьман благає, щоб з нашого боку викисти всіх заходів обережності при листуванні з ним, бо він затиняє, якщо що не дізнаються, то острах гетьмана перешкоди йому вибрати доброго агента, бо капітан Розенцальд додав наголо похолодів і навіть обиджена. Він згодився виконати поручення гетьмана виключно під умовою, що вже ніколи не повернеться до Росії і що він діставатиме від п. Розумовського до смерті річну пенсію в 5000 французьких лірів. Зрештою, в цьому одному лише збігало ка-

заяв під контроль фінанси Гетьманщини, вивів з підпорядкування гетьмана індустріальний збір, що дуже важливо по українській автономії (Пилип К. Розумовський добився його скасування, оскільки гетьманське провадження, народ від такого перерозподілу коштів від податкової збори не мав ніякої вигоди). У кінці липня 1753 року гетьман відкликало до парського двору і там утримувано кільканадцять місяців. Його позитивна відмова на звернення французької резидентури дає можливість зробити припущення про фактичне усунення гетьмана від старшинського оточення, від дій, спрямованих на зміцнення автономного устрою Гетьманщини. Пертурбатор влаштував кишеневий, недосліджений і безтурботний керівник, а не 25-річний діяч-середняк, захоплений несприятливими проблемами краю, з притягненням зноситься з іноземною дипломатією (на де прохання він отримав категоричну відмову)...

Смерть турецького султана (солов'янка мазепиства), початок Семічирної війни (1756—1762) поклали всі плани щодо відокремлення України від Росії. У вересні 1758 року емігрували свої діти Мирончик та Назимчик, а незадовго, 14 листопада 1759 року, від отриманих в бою

І ось цікавий момент. Незабаром потому, влітку 1764 року, підпоручик Василь Якович Мирончик (співник мазепиства Федора Мирончика) спробував здійснити у Петербурзі переворот — випустити царевича Івана VI з тюрми. Французький представник у Петербурзі Беранже доповідав у Версалі: «Я доповідаю з перших джерел... інші питання про усунення гетьмана вже вирішені. І якщо гетьман добровільно не піде, царина має проти Розумовського справу зброю, а саме — його зв'язки з Мирончиком».

Останнього страчено, гетьману вдалося виправдатися, пом'якшити свою позицію шляхом скляння гетьманських повноважень. Але, з огляду на контекст неспадкового сер-

рон поміряє й Григор Орлик. «Ізмена» стала неможливою і через неможливість французьких агентів, активні дії яких щодо особи Розумовського стали відомі в Петербурзі, а відтак гетьман, як у свій час і Мазепа, повинен був демонструвати звернення понаміру свого вірноподданства.

Друга поразка

Тамні зносини гетьмана на пропозицію «відкритися назовки від Росії», його бажання «докладніше відкрити свої карти» у світлі інших подальших джерел дають можливість дещо з інших позицій глянути на деякі історичні факти. Гетьман К. Розумовський був, як відомо, одним з головних учасників підписання в вересні 1763 року Завязки підтримки його лицарського полку Катерини II вважалося прийняти до владі. На жаль, Катерина повила покласти свій непереможний наступ на українські волості. Саме тому, як вважає О. Оглоблін, з відомою але навіть за прямою зв'язкою К. Розумовського перекладати в сучасну історію Віссюмська Канцелярії в Глухові Семен Дідович написав «Роздуми Велікоросії с Малоросією», у якому порушуються питання про суверенітет України, її відокремлення з Росією. Цей твір мав наголошувати «просвітливий» хто є хто. У кінці 1763 року гетьман разом зі старшинами проводить з'їзд, на якому підписав «Завязку». Нині його хочуть відняти налетку його владі і скинути його до стану, схожого до становища приватної людини.

пневого перевороту, В. Мирончик діяв під керівництвом його і закликав себе. На таку авантюру він не міг піти без відмовної підтримки.

Третя пороб

У 1791 році до пруського державного кабінету-міністра графа Евальда фон Гербершта прїбува секретно з України Василь Капіст, «нащадний родич» і уродженець на фабриці, якого «послали жити того краю» дізнатися, «чи на випадок війни вони могли б надіятися на прохання Його Величності, якщо вони спробували скинути російське ярмо».

Саме в той рік через інтриги царського двору фактичний міністр закордонних справ українця Олександр Безбородько (син генерального судді Андрия Безбородька), як і К. Розумовський, став непереможним Катерини II. Знаємо також, що В. Капіст у 1783 році, з якимсь, Бадіу у Петербурзі і петитую про зловживання російських урядовців. Поєднання авторів «козацької прокести» відстоювання гетьманського провадження не міг ринувати собі та інші проблеми без участі впливової петербургської козацької громади, а відтак К. Розумовського, О. Безбородька. Наблизил людину, що без їх участі інвалідація української нації і робила це одна спроба за допомогою іноземців домогтися волі України...

У 1794 році капітан гетьман наважимо поєднується у Батурині. Він не має ніяких ідеалів. А тому частинною сумнів. У близькому оточенні, однак, не болячись виступити, що Мазепа був останнім старшиною старшини України. Слово — гіршкова опіка і його власної безсміяної притячної доді.

Футбол

Іван ОЗЕРЧУК, журналіст

І творці, і «підношувачі снарядів»

Україна—Вірменія. 7:0 (2:0). Вибірковий матч молодіжного чемпіонату Європи з футболу. 9-та гра.

1:0 Косирін, 2: 2:0 Косирін, 23, 30 Косирін, 55, 4:0 Голова, 76, 5:0 Саутін, 77, 6:0 Оніщенко, 78, 7:0 Голова, 89.

Україна: Кернєзов, Покошніков, Якименко, Павлов, С. Селезньов, Оніщенко, Зубов (Євс, 60), Саутін, Крида (Голова, 46), Мороз (Сіпак, 73), Косирін. Головний тренер — Олександр Іщенко.

Вірменія: Оганєсін, Героякин (Наріжні, 46), К. Додоян, Агасєян (Мінасян, 26), С. Селезньов, Оніщенко, Зубов, Хачатурян, Барсетян (Ахмедов, 31), Арутюнян, Восканян, Аджемян. Головний тренер — Назар Петросян.

Попереджувач: С. Селезньов.

Суддя Юрій Саар — ФІФА (Естонія). 6 глядач. Київ. Стадіон «Динамо». 4 000 глядачів. Німеччина — 12 очок, Україна, Португалія — по 9, Албанія, 3, Вірменія — 0.

Порівняю з матчем у Мюнхені проти німців у складі української команди цього разу стануть помітні зміни. З'являються особисті асистенти Зубова, представники «Динамо-2» Денис Оніщенко та Олександр Косирін. Тренери національної збірної «позичили» Геннадія Зубова. Саме він та його тезка Мороз — капітан «молодіжки» — стали головними айдоломи команди асистентів. Вони не забавля жодного м'яча, але були дуже активні, виконували величезний обсяг роботи. Ігровий м'яч мавштовували масові солони контори, виробляючи з м'ячем циркові номери. Однак головне, що обидва виконували роль і творців атак, і «підношувачів снарядів».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Із Ер-Ріда — «інкогніто»

УПІЙМАВ себе на думці, що риси обличчя в мого співрозмовника, як у корінного мешканця Близького Сходу. Характерні тоненькі вушечки над зубом. Обличчя на мого чаму — і готовий тобі шепіт.

У Сергія Лашинка — відомого українського журналіста «Інформатор», який супроводжував незалежну, запам'ятовується: «Я спілкувався з цим спортсменом з гою: «Проблема не буде» — почути у відповідь.

Спершу журналіст пекся про УЄФА Шандора Варга (а мовою про нього) під час відвідин України з журналістами спілкувався не планують. Але під кінець візиту сам висловив бажання «співпрацювати». Але обов'язково з представником впливового впливу. Так і сказав.

А щодо відвідин могого проблем не переживав, вони працювали з гою: «Я спілкувався з цим спортсменом з гою: «Проблема не буде» — почути у відповідь. Спершу журналіст пекся про УЄФА Шандора Варга (а мовою про нього) під час відвідин України з журналістами спілкувався не планують. Але під кінець візиту сам висловив бажання «співпрацювати». Але обов'язково з представником впливового впливу. Так і сказав.

І навіщо ж прибув із Ер-Ріда (столиця країни) до нас пан Варга? Ось про це його розповідь.

В Україні промову з кількох причин. Насамперед тому, що це — мого рідна земля. То вже пізніше я переїхав жити в історичну батьківщину. По-друге, прибув із спеціальною місією УЄФА. Ми маємо програму існування тренерів, які інтенсивно виконували. Зрозуміло, що в її об'єкті перебував й така авторитетна футбольна держава, як Україна. Ми вже проводили 1994 року в Києві навчальні курси для фахівців. А тепер маємо проект зі створення в Києві центру підготовки тренерських кадрів для Східної Європи. У цій справі УЄФА дуже допомагає Федерація футболу нашої держави, і особливо її генеральний секретар Анатолій Попов. Дуже сподобався, що цей проект буде вітальним в житті. А очолює його Едді Корбю (голова технічної УЄФА) — відомий фахівець. Він дуже успішно тренував збірну Шотландії, яка брала участь у фіналі чемпіонату світу. А

«...Саме Зубов і Мороз щоразу виводили на ударну позицію Косиріна, який забив три м'ячі (два головою і один метрів з десяти силовим ударом у ближній стіні). Чудовий дебют, нічого не скажеш. Присмою і за забитого нападником з «Динамо» Андрія Голова. Вважається, що він наразі пристарілий».

Вітаючи нашу «молодіжку», побажаємо їй успіху в черговому матчі з німеччиною однолітками 6 червня в Києві.

На замітку: Олександр Косирін відзначив свій дебют трьома голцями; Андрій Голова забив гол вірменській збірній.

* * *

Фот Юрій ВЕНГЕРЕША.

Винда алга. Пропущений матч 20-го туру. Прикарпаття—Ніва (Тернопіль). 0:0. 4 000. Черговий тур — 24-й — відбувається 12 турів.

Перша алга. 37-й тур. Подільня—Динамо-2. 0:1. Самойлов, 37. Металіст—Зоря. 2:0. Таргонський, 16, Гурін, 35. ФК Черкаси—Сталь. 2:1. Миякуляк, 16, 79—Плахотин, 81. Волин—Буковина. 2:1. Мозолюк, 19, Арашнічкий, 62—Фінкельс, 37. Верес—Кристал. 2:0. Федорук, 46, Волоник, 52, СК Миколаїв—Поліграфтехнік. 1:1. Буйало, 40—Гура, 45. СК Одеса—Металург Н. 0:1. Чорний, 75. Хімік Ж—ЦСКА-2. 0:0. ФК Азові—Хімік С. 2:0. Павлиш, 33, Мазур, 73. Закарпаття—Металург Д. 2:3. Савко, 32, Зубанчик, 41—Севідан, 28, 34, Ковалев, 44, Шахтар—Нафтовик. 3:2. Телешук, 34, Баранов, 51, Терехов, 76—Радомський, 4, Барановський, 14. Металург М—Явір. 3:1. Туркін, 36, Гетьман, 54, Мозолюк, 88—Прохоренко, 89. Ашурцатур Металург Д—87 очок, Дніпро-2—77, Металург М—74, Волин—73.

Людімла ВЛАСКО, журналіст

Учені всіх країн...

Конгресом єдиного європейського Сходу і Заходу назвав міжнародний конгрес «Сучасний олімпійський спорт», який відбувався в Києві 11-15 травня, іще присвятив НОК України, ректор Київського університету фізичної культури і спорту Володимир Платонов.

Він вважає, що було б великою помилкою перекладувати неабиякі досягнення спортивної науки в країнах східного блоку на тій підставі, що там «розвинуто економіку». Орієнтація в цій сфері глянці на Заході на до чого доброго не привела. Наприклад, команда Об'єднаної Німеччини на двох Олімпійських змаганнях менше маладєж, ніж колись це робила команда НДР. Це відбувається тому, переконаний Володимир Платонов, що під різним привидом було повністю знищено потужну систему підготовки спортсменів, яка існувала в НДР. «Саме тому», — каже професор В. Платонов, — ми хочемо не майбутньому конгресу дати можливість не раз заявити про себе європейським спортсменам всіх країн. Ми повинні, нарешті, об'єднати зусилля і працювати разом, і в якому разі нічого не виключаючи із «старого багажу».

Він повідомив, що на конгресі було обговорено практично всі аспекти сучасної спортивної науки — економічний, правовий, соціальний, філософський питання олімпійського спорту, сучасні технології в спорті, медико-біологічні проблеми та інші. На сьогодні вже 58 країн надіслали заявки на участь у цьому форумі.

Ольга ТАНАСІЙЧУК, журналіст

«Золоті» польоти наших ... зміїв

Блакитний стилізований птах на жовтому тлі — логотип амальда-примства «Авіаліній України» — злетів у небо над китайським містом Вейфан. У повітря його підняв анім, запущений дослідником-чоловіком херсонця Олексієм Зенером — президентом Асоціації любителів авіації України, кандидатом психологічних наук. Олексій Зенер разом з дружиною Надією і 16-річним сином Юрієм брав участь у Міжнародному фестивалі повітряних змагань, що завершився сьогодні у Вейфані, і брав участь у двох золотих малаєж.

Початківці Вейфанський фестиваль по праву вважається найпрестижнішим на «аеромайдані» світу. Нині в ньому бере участь збрало понад 700 представників із більш як 20 країн світу. Серед малаєж розмаїття моделей українські змії видалася тематичною спрямованістю: за формою вони були схожі на різні кошотні кораблі. Зокрема, було запущено об'ємний анім-супутник, триметровий малаєж першого супутника Землі, 40-кілограмовий анім відзначається найнижчого року.

Олексій Зенер — автор книги «Повітряні змії», великий ентузіаст амальда-примства. Він удруге бере участь у подібному фестивалі в КНР. Крім Китаю, демонстрував свої малаєж на фестивалях в Англії, Франції, Італії, Індонезії, Пекіні.

—І ні строкі плановано для по-дальше?

—Звісно, після завершення відбір-кового турніру чемпіонату світу для збірної України. Це може бути друга половина жовтня. Якщо українській команді доведеться грати додатковий матч за вихід до французького фіналу, то товаришів поєдинок із саудівськими футболістами, безперечно, етане не уникати у природу.

Від гостя дізнався також, що він є власником гетьветта, яке займається транспортом гравців. Можливо, воно посприятиме українським футболістам, які матимуть бажання їздити на кордоном, екажимо, в Англії.

Нарешті, пан Варга повідомив, що один із його друзів у Саудівській Аравії, досить зможна людина, вимагає поїхати до Саудівської Аравії, щоб одразу у українських клубів, які мають перспективу виступати в єврокубках.

—Я побував на матчі «Динамо» — «Ворскла» і отримав велике задоволення. Гра полятиці і їхні особисті мисде в турнірній таблиці етали для мене приємним одкровенням. А «Динамо» особливих рекомендацій не потребує. Тим більше, що його головний очолює Валерій Лобановський. Побував у Дніпропетровську та Запоріжжя, подивився в дії «Дніпро», «Таврія», «Металург», ЦСКА. Мав на базі дніпропетровців. Вони дуже чудово фізично підготовані до роботи з гою: «Дніпро-75».

Спілкувався з найкращим тренером України минулого року В'ячеславом Грозним. Дуже цікава людина. Має величезний досвід роботи з гою: «Олександром Томком у Запоріжжя».

Скажу вам відверто, що рівень українського футболу за традицією дуже високий, і це не пусті компліменти з гою: «Потрібно лише вдосконалити організацію справи і поліпшити матеріальну базу клубів, дитячо-юнацького футболу. Отакі всі враження...

Інформація про випуск акцій третьої емісії відкритого акціонерного товариства «Софія»

1. Характеристика емітента

1.1. Формою найменування: відкритого акціонерного товариства «Софія» (БАТ «Софія», код ЗКПО 04594605).

1.2. Місцезнаходження: 255020, Бровари Київської обл., вул. Незалежності, 16.

1.3. БАТ «Софія» створено 17 серпня 1993 року. Свідчення про державну реєстрацію № 657 від 17 серпня 1993 року, державний реєстраційний номер 406-057-АК. 6 травня 1996 року було здійснено перереєстрацію у виконкомі Броварської міської ради народних депутатів за номером 1400.

1.4. Статусний фонд, сформований першою та другою емісією: — 452785 тис. грн.

1.5. Мета і предмет діяльності БАТ:

здійснення виробничо-господарської та комерційної діяльності з метою отримання прибутку для задоволення на цей час постави економічних та соціальних потреб акціонерів. Предмет діяльності: виробництво та реалізація товарів народного споживання, продукції виробничо-технічного призначення, надання послуг організаціям та населенню, посередницька діяльність та торговельно-послуг, агропромислова діяльність, а також здійснення інших видів діяльності, які мають економічне доцільно-не не суперечать чинному законодавству.

1.6. Баланс підприємства у гривнях на 1.01.1997 року

Актив	Пасив
Розділ 1. Основні засоби та нематеріальні активи	Розділ 1. Державні заборони та зобов'язання
Розділ 2. Засоби в обороті	Розділ 2. Державні заборони та зобов'язання
Розділ 3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	Розділ 3. Державні заборони та зобов'язання
БАЛАНС	БАЛАНС
10992	10992
399	399
11391	11391

За 1996 рік вироблено товарної продукції на 35,7 тис. грн., реалізовано товарів народного споживання — 18 тис. грн. Прибуток балансовий становить 49 тис. грн. Станом на 1.01.1997 року дебіторська заборгованість — 389 тис. грн., кредиторська — 411 тис. грн.

1.7. Мисловість працівників: — 97.

1.8. Посадові особи БАТ «Софія»:

Голова правління — Хамемиш Володимир Федотович, освіта вища, виробничий стаж — 39 років (10252 акцій тов. у власності);

заступник голови правління — Чапек Володимир Григорович, освіта вища, виробничий стаж — 14 років (8855 акцій тов. у власності);

головний бухгалтер — Обришківа Любов Іванівна, освіта вища, виробничий стаж — 24 роки (3855 акцій тов. у власності);

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Актіями третьої емісії випущено в процесі приватизації підприємства окремі Броварської виробничо-торговельно-обслуговування, у власності фізичних та юридичних осіб 910254 акції номінальною вартістю 0,35 гривні на суму 330588,9 грн. Випуск зареєстровано Міністерством фінансів України, реєстраційний номер 209/1/94 від 25 травня 1994 року.

2.2. Актіями другої емісії випущено з метою формування статутного фонду та для залучення інвестицій у власність 323418 штук, номінальною вартістю 0,35 гривні на суму 113196,3 грн. Випуск зареєстровано Міністерством фінансів України, реєстраційний номер 292/1/96 від 12 червня 1996 року.

2.3. Рішення про третю емісію прийняте загальними зборами акціонерів, протокол № 1 від 20 лютого 1997 року на суму 271672,8 грн. Київські акції у випуску — 776 208 штук.

2.4. Мета емісії — залучення інвестицій для технологічного переоснащення виробництва шляхом придбання високопродуктивних трикотажних в'язальних машин німецької фірми «Штоль».

2.5. Номінальна вартість акцій — 0,35 гривні (тридцять п'ять копійок).

2.6. Категорії акцій: прості іменні. Серія Д, номер 000001 — 776208, випускаються в паперовій формі.

2.7. Передача на акції проводиться з

15.05.1997 р. по 21.06.1997 р. за адресою: 255020, Бровари Київської обл., вул. Незалежності, 16. На етапі передачі одержується не менше як 10% вартості акції.

2.8. У разі відмови від випуску товариство гарантує повернення грошових коштів протягом 30 календарних днів з моменту прийняття відповідного рішення.

2.9. У разі перевищення або недосягнення запланованого рівня статутний фонд збільшується на фактичний обсяг передплати. Рішення про прийняття чи відмову заївої підписи приймають загальні збори.

2.10. Акціонери БАТ «Софія» мають пільгове право першочергового придбання акцій третьої емісії. Акції продаються за конкурсною ціною залежно від попиту та пропозиції. Засоби платежів грошової частини та матеріальні цінності, виражені в гривнях, 2.11. Послугами торгівлі цінними паперами БАТ не користуються.

2.12. Висновок дивідендів проводиться згідно з чинним законодавством України та статуту БАТ у розмірах, які затверджують загальні збори за результатами роботи за рік.

3. Можливі фактори ризику

3.1. Нестабільність економічної ситуації в Україні.

3.2. Негативні зміни економічної та податкової політики уряд.

3.3. Нестабільність купівельного попиту на товари народного споживання.

Строительно-ремонтные работы «Спектр-Инвестор» предлагает

Металлическую раму евростандартов для герметичной упаковки химической, нефтехимической, лакокрасочной, пищевой продукции.

Емкость — 12, 15, 20, 25 куб. м.

По заказу потребителя на барабан наносится многоцветная фотография, внутренняя поверхность лагируется.

Дисперсия и клеей ПВА.

По заводским ценам.

Тел.: (0552) 78-24-22, 78-24-23, 78-24-35, факс 78-48-67.

Организация реализует по ценам ниже заводских:

— арматуру;

— уголок;

— швеллер;

— листов;

— листы;

— трубы в ассортименте;

— крыли стали: 20Х, 65Г;

— рельсы КР-80.

Возможен бартер на с/х продукцию.

Тел.: (0662) 42-41-44, 42-41-41.

Правління БАТ М. Коцюбинський «Агросервіс» повідомляє своїх акціонерів, що 28 травня 1997 р. о 10-й годині за адресою: смт. М. Коцюбинський, вул. Чернігівська, 41 (актовий зал) відбудуться загальні збори акціонерів.

Реєстрація учасників зборів з 8 до 9.30.

1. Заїт про результати господарсько-фінансової діяльності за 1996 рік та про основні напрями діяльності на 1997 рік.

2. Про утворення, використання та порядку розподілу прибутку в 1997 році.

3. Заїт ревізійної комісії.

4. Різне.

Телефони для довідок: (04622) 7-44-43, 6-14-08.

Арбитражним судом Республіки Крим розглядається справа № 1598-3/0 по признанию банкротом малого частного предприятия «Пуща».

Юридический адрес: 334200, Крым, г. Ялта, Видовой проезд, д.5, р/с 3468003 в Ялтинском отделении Промислбанком Украины.

По имущественным требованиям кредиторов могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

Арбитражний суд Львівської області (290004, Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справи про визнання банкрутами:

— ТЗОВ «Корилка» (Львів, вул. В. Великого, 83/106, р/р 4467365 в Промислбанку України, МФО 325633), справа № 2/411;

— ТЗОВ «Штен» (Львів, вул. Глибока, 2/1, р/р 7467 812 в АК «Електронбанк» Львова), справа № 2/44;

— ТЗОВ «Форте» (Львів, вул. Барганова, 47/1, р/р 1467155 у Заплицному відділенні АК Промислбанку Львова), справа № 2/984;

— приватного підприємства «Тайгер» (Львів, вул. Вітовського, 51, р/р 00046837 у Промислбанку України), справа № 2/41;

— малого приватного підприємства «Марено» (Львів, вул. Глибока, 29/2, р/р 20854359 в ОДАК Укробанку Львова), справа № 2/42;

— СП «ТЗОВ «Імпарт Ко ЛТД» (Львів, вул. Наукова, 4/117, р/р 467836 у Львівській філії АК «Криббанк»), справа № 2/45;

— колективного підприємства «Ферма» (Львів, вул. кн. Ольги, 114, р/р 5461207 в ОДАК Укробанку Львова), справа № 2/43;

— спільного підприємства «Болеск» (Львів, вул. Наукова, 86/23, р/р 4467233 в ЗУБК), справа № 2/870;

— приватного підприємства «Бона-На» (Львів, вул. Кульпарківська, 145/2, р/р 1468877 в ОДАК Укробанку Львова), справа № 2/1074;

— приватного підприємства «Рената» (Львів, вул. Метелогічна, 10/3, р/р 4468607 АК «Електронбанк», МФО 325398), справа № 2/939;

— ДКПНО «Злата» (Львів, вул. Турецька, 35, р/р 000500794 в ОДАК Укробанку Львова), справа № 2/1066;

— приватного підприємства «Меліса» (290053, Львів, вул. В. Великого, 71/76, р/р 00040884, у Львівській філії АК «Електронбанк», МФО 325398), справа № 2/322;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— ТЗОВ МКЦ «Світ» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 467429 в КБ «Львів», МФО 325268), справа № 2/846;

— ТЗОВ «Росток» КБФ (Львів, вул. Городоцька, 209/17, р/р 004467770 в АТ ЗУБК Львова), справа № 2/193;

— ТЗОВ «Легіон» Львів, вул. В. Великого, 79/105, р/р 003467489 в АК «Електронбанк» Львова, справа № 2/429;

— малого приватного підприємства «Бюлар» (Львів, вул. Хуторівка, 16/33, р/р 3468987 в АТ «ЗУБК» Львова), справа № 2/40;

— ТЗОВ «Львів-Вест» (Львів, вул. Партизанська, 51, р/р 467490 у ЛФ «Електронбанк», справа № 2/1160;

— ТЗОВ «Алерес» (Львів, вул. Винниченка, 30, р/р 2467663 в АКБ «Львів»), справа № 2/1221;

— приватного підприємства «Тунай» (Львів, вул. Вітовського, 55), справа № 2/646;

— приватного підприємства «Віакс» (Львів, 290071, вул. Наукова, 112/20, р/р 001468307 в АКБ «Галицький»), справа № 6/247;

— ТЗОВ «Яр Сан» (290031, Львів, вул. Бронзова, 1/2, р/р 5467649, АК «Електронбанк» Львова), справа № 2/523;

— спільного підприємства «Інтрако» (Львів, вул. В. Великого, 54, р/р 604020 в Укресімбанку), справа № 2/238;

— ТЗОВ «Векс» (Львів, вул. Залізнична, 34/6, р/р 000467269 у КБ «Карпати», МФО 325224), справа № 2/410;

— спільного підприємства «Рамо ЛТД» (290026, Львів, вул. Лазаренка, 2, р/р 004670222 у Львівському управлінні «Лісбанк», МФО 325149), справа № 2/237;

— ТЗОВ «Мартири» (Львів, вул. Куляпарківська, 135-127, р/р 7467566 в АК «Електронбанк», МФО 325213), справа № 2/330;

— ТЗОВ «Жанна» (Львів, вул. Горького, 15/17, р/р 467714 у Львівській філії СКБ «Дністер», справа № 2/1024;

— приватного підприємства ВТФ «Барбара» (Львів, вул. Стрийська, 202, р/р 2468227 у Львівському РО Промислбанку), справа № 2/325;

— спільного підприємства «Герук ЛТД» (290012, Львів, вул. Гагаринська, 40/6, р/р 467866 у Львівській філії ЗАКБ «Лісбанк»), справа № 3/195;

— приватного підприємства «Астрал» (Львів, вул. В. Великого, 35-14, р/р 3468051 в АК «Електронбанк» Львова, МФО 325213), справа № 2/67;

— приватного підприємства «Пріят Манускрипт» (Львів, вул. В. Великого, 41/16, р/р 002468059 в ЗТРУ КБ «Північбанк»);

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються у місячний термін за адресою: 290004, Львів вул. Личаківська, 81, арбитражний суд Львівської області.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Юридический адрес: 349600, Луганская область, г. Старобельск, ул. Старогагаринская, 2/7; расчетный счет 46815 в Старобельском отделении АК АПБ Украины, МФО 304245.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв Великої Отчужденної війни, 3а) возбудил дело № 125/10-6 о признании банкротом малого частного предприятия «Гелла».

Інформація про відкриті акціонерне товариство «Дніпрошина»

Повна назва підприємства

Код підприємства (ідентифікаційний)
Організаційно-правова форма емітента
№ свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємничої діяльності
Орган, що здійснив реєстрацію

Місцезаходження

Телефон

Телефакс

Основний вид діяльності

Кількість акціонерів

Кількість власників облігацій

Кількість робітників

Статутний фонд (грн.)

Акції прості (кількість та частка в стат. фонді)

Акції привілеювані

(кількість та частка в стат. фонді)

Дата проведення останніх зборів акціонерів (для БАТ)

Назва та місцезаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери

Назва та місцезаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом сплачувати доходи по його цінних паперах

Дата і термін сплати дивідендів, якщо вони виплачуються

Відкрите акціонерне товариство «ДНІПРОШИНА»
05768898
ВAT
5768898

від 2 серпня 1994 року

Виконаком Дніпропетровської обласної ради

народних депутатів

320700, Дніпропетровськ,

вул. Кротова, 24

(0562) 96-70-33, 98-32-57;

96-40-61

(0562) 96-15-13

Виробничості шин

40 458

0

7 299

20 508 818, 64

2 238 954 акцій 100%

0

10 квітня 1997 року

—

—

з 30 травня 1997 року

Основні фінансові показники

ПОКАЗНИК	займий	PIK	попередній
1. Виручка (валовий дохід) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за внахуванням державного регулювання ці, ПДВ та акцизного збору	492 679 500,00	256 028 600,00	75 816 000,00
Балансовий прибуток або збиток	75 816 000,00	48 987 880,00	385 064 400,00
Всього по активах балансу	385 064 400,00	116 654 800,00	71 598 300,00
Всього зобов'язань	71 598 300,00	42 741 900,00	20 508 818,64
Статутний фонд	20 508 818,64	20 508 818,64	9,16 грн.
Номинальна вартість акцій	9,16 грн.	9,16 грн.	15,04 грн.
Нерозподілений прибуток	22,18 грн.	15,04 грн.	2,10 грн.
Прибуток, який припадає на одну просту акцію	2,27 грн.	2,10 грн.	0,28 грн.
Дивіденди, виплачені на одну просту акцію	2,27 грн.	2,10 грн.	0,28 грн.

Перші загальні збори акціонерів ВAT «Харківський завод «Кондиционер» відбулися 28 червня 1997 р.

за адресою: м. Харків, пр. Московський, 257, ВAT «Харківський завод «Кондиционер».

Регістрація учасників зборів з 9-05 години. Початок зборів — о 10.00.

Порядок денний:

- Звіт про роботу товариства.
- Затвердження статуту товариства.
- Вибори органів управління товариства.
- Про поручення загальних зборів органам управління товариства.
- Рішення.

Телефони для довідок: 90-04-44; 90-04-45.

При собі мати паспорт або інший документ, що засвідчує особу, в для представників акціонерів — відповідні дозвільні.

СТАВІТЬСЯ РОБОТОЮ

Всього за 4 місяці, ЗАОЧНО, на виході з дому, без обмежень за віком та освітою Ви отримаєте:

- **ПРОФЕСІЮ БУХГАЛТЕРА** — розроблений і перспективний
- **СВІДОЦТВО** — державного зразка
- **РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛІСТ** — для швидкого вступу на роботу

Письміть за адресою: 320001, м. Харків, пр. Московський, 136-А/14040002, ХЗФ. Листом відповісти «бухгалтерський облік» тел. (0572) 47-43-30, 33-95-18.

Вам будуть обов'язково надіслані правила прийому і таблиці навічати.

Харківський Фінансово-Економічний Інститут «О»

Інформація про результати господарювання та шосту емісію акцій Акціонерного банку «Синтез»

Основні фінансові показники (тис. грн.)	1996 рік	1995 рік
— виручка (валовий дохід)	1255	588
— балансовий прибуток	123	311
всього по активах балансу	5232	1209
— всього зобов'язань	3442	795
— статутний фонд	1250	400

Рішення про шостий випуск акцій було прийняте загальними зборами акціонерів (протокол № 63 від 25.12.96 р.).

В емісію було випущено 40000 шт. простих іменних акцій серії І, за порядковими номерами від 00001 до 40000 номінальною вартістю 10 (десять) гривень на загальну суму 400000 (чотирісті тисячі) гривень.

Статутний фонд банку становитиме 1650000 (одні мільйон шістьсот п'ятдесят тисяч) гривень, з них 1250000 (одні мільйон двісті п'ятдесят тисяч) гривень вже було внесено до 26.11.96 року.

Акції продаються починаючи з 25.05.97 у приміщенні банку.

Доходи від емісії буде направлено на збільшення статутного фонду банку.

У разі дострокового досплати річної передплати, і буде припинено. Попередня емісія акцій АБ «Синтез» була на загальну суму 850000 (вісімсот п'ятдесят тисяч) гривень. Було випущено 85000 акцій вартістю 10 (десять) гривень кожної.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЕМІТЕНТА

Назва емітента	Відкрите акціонерне товариство «Київський будинковий побуту «Синтез»
Код ЄДРПОУ	№ 14239558 від 27.07.94
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі	32003, вул. м. Київ, Конотопська, 28 (044) 234-06-50
Місцезаходження	Побутовий побуту
Телефон	408
Телефакс	274
Основні види діяльності	831 гривень
Кількість акціонерів	1782
Кількість власників облігацій	25.04.97
Кількість працівників	—
Статутний фонд (для БАТ)	—
— прості акції (кількість і май у статутному фонді)	—
— привілеювані акції (кількість і май у статутному фонді)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів	—
Назва та місцезаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Назва та місцезаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом сплачувати доходи по його цінних паперах	—
Дата і термін сплати дивідендів, якщо вони виплачуються	—

Основні фінансові показники

Показник	займий	PIK	попередній
1. Виручка (валовий прибуток) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за внахуванням державного регулювання ці, ПДВ та акцизного збору, грн.	59824	29275	14864
2. Балансовий прибуток (убыток), грн.	240370	41695	8631
3. Всього по активах балансу, грн.	8631	8631	0,28 грн.
4. Всього зобов'язань, грн.	—	—	—
5. Статутний фонд (включаючи номінальну вартість акцій — 50 грн.)	—	—	—
6. Нерозподілений прибуток	—	—	—
7. Прибуток, який припадає на одну просту акцію	—	—	—
8. Дивіденди, виплачені на одну просту акцію	—	—	—

Інформація про проведення передплати на акції АБ «Укоопспілка», опублікована в газеті «Голос України» № 64 від 10 квітня 1997 року, недійсна.

Забудований оригінал ліцензії на здійснення вупиторської діяльності № 001440, виданий аудиторським «Національним податковим комітетом» Аудиторською палатою України 19 березня 1996 року, вважається недійсним.

Відкриті акціонерне товариство «Київський деревозаготівельний комбінат»

Повномочені фізичних та юридичних осіб України, які придбали акції товариства, що перші збори акціонерів відбулися 5 червня 1997 року об 11.00 за адресою:

м. Київ, вул. Шевченка, 20, приміщення Будинку культури ДОКУ.

Порядок денний:

- Затвердження змін та доповнень до статуту АТ.
- Звіт голови правління АТ.
- Вибори голови і членів правління АТ.
- Затвердження положення про правління АТ.
- Вибори членів ревізійної комісії.
- Затвердження положення про ревізійну комісію АТ.
- Затвердження плану виробничо-фінансової діяльності на 1997 рік.
- Затвердження контракту з головою правління.
- Про створення дочірніх підприємств.
- Про здійснення окремих повноважень загальних зборів товариства.

Регістрація учасників зборів розпочнеться о 8-й годині 5 червня 1997 р.

Учасники зборів мають подати до реєстраційної комісії документи, що засвідчують їх особу та повноваження або дозвільні на представництво.

Правління ВAT «Київський ДОК».

Арбитражний суд Луганської області (348016, г. Луганськ, пл. Герова Великого, 10). За судовим делом № 388/106 о банкротства частного малого предприятия «Дер». Юридический адрес: 345603, Луганская обл., Старобельский р-н, с. Чирковка, пер. Соколовый, 12, р/сч 468773 в Старобельском отделении АК АПБ «Украина», код 2167622, МФО 304245. Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Інформація об основних фінансових показателях ОАО Донецкнефтепродукт за 1996 год

Наименование эмитента	ОАО Донецкнефтепродукт
Код ЄДРПОУ	03482028
№ свідоцтва о государственной регистрации обществ с ограниченной ответственностью	03482028
Местонахождение	20 09 95 г.
Телефон	г. Донецк
Телефакс	95-73-77
Основная вид деятельности	95-56-57
Коллекция владельцев облигаций	С С О
Численность работников	3561
Уставный фонд (УФ)	795
— простые акции (коллекция)	1768 т. г.
— привилегированные акции	7070571
Дата последнего собрания акционеров	20 02 97
Наименование и местонахождение юридического лица, уполномоченного эмитентом выплачивать доход по его ценным бумагам	—
Дата и срок выплаты дивидендов, если принято решение о выплате	—

ОСНОВНЫЕ ФИНАНСОВЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ

Показатель	тыс. грн.
1. Виручка (валовой доход) от реализации продукции за вычетом гос. регулирования цен, НДС и акцизного сбора	5699
2. Балансовый прибыль (убыток)	1406
3. Всього по активам балансу	18009
4. Всього зобов'язань	5016
5. Уставний фонд	1768
6. Нерозподілений прибуток	0,1988
7. Прибуток, на одну просту акцію	0,022
8. Дивіденди, виплачені на одну просту акцію	—

року. № 79. (1579)

І чим вище злітає людина, тим їх більше

Анатолій ЯКОВЕНКО

—Володимир ДУПАК, «Голос України»

Людмила ЛЮКОВА, журналист

Гось Миколаївський зоопарк, чи не першим серед зоопарків України, придбав пару цих, більше схожих не на вовків, а на білок чи мавп,

Що це — ілюзії, сні, вигадки? Можливо. Але все-таки, все-таки...

Хмельницька область.

—Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Гось Миколаївський зоопарк, чи не першим серед зоопарків України, придбав пару цих, більше схожих не на вовків, а на білок чи мавп,

Миколай.

Отож, не топчимо, не рвимо без потреби — не гасимо золоті союження. Хай світять!

Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Календар

- ◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ◊ Редакція не зобов'язана поділяти позицію авторів публікацій.
- ◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
(крім неділі
й понеділка)
українською
і російською мовами.
Індекс 60955.

Комбінат друку
видавництва «Преса
України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 5
1 2 3 4 5 6 7 0 9 0
Зам. 0311079.